

„Onrechtvaardig dat wie arm is moet creperen”

De schoonbroer van dokter Frans De Weer stak het vuur aan de lont. Begin jaren tachtig bezocht hij een centrum voor kinderen met polio in Kameroen. Hij stelde Frans voor om ginder te opereren en „een arts zegt nu eenmaal niet nee,” aldus dokter De Weer. In 1981 trok hij tijdens zijn vakantie met twee collega's naar Kameroen om er kinderen met polio te opereren. De basis voor Artsen Zonder Vakantie was gelegd. Nu, 22 jaar later, verzorgt de NGO jaarlijks zestig zendingen met zo'n 150 medewerkers naar Afrikaanse landen.

door Gert DE BIE

Dr. Frans De Weer: „Toen we die eerste maal in Kameroen aankwamen, hadden we wat vertraging gehad. Toen we eindelijk aan het ziekenhuis arriveerden, zongen de kinderen „hier zijn de artsen zonder vakantie.” Zo kreeg onze organisatie haar naam.

■ **Wat is het precieze doel van jullie zendingen?**

„De eerste zendingen waren puur medisch. We trokken naar Afrika en opereerden er kinderen. Inmiddels zijn onze zendingen enorm geëvolueerd. We proberen nu ook onze kennis over te dragen en zorgen ook voor degelijk materiaal. In sommige landen maken we ook ter plaatse medisch materiaal: degelijk materiaal gemaakt door lokale vakscholen en aan lokale prijzen.”

■ **In welke landen zijn de Artsen Zonder Vakantie (AZV) actief?**

„In Burkina Faso, Benin, Congo, Rwanda en Burundi. We houden bewust de focus op Afrika omdat we niet teveel hooi op onze vork mogen nemen. We doen niet aan uitvoer, maar gaan samenwerken op het terrein en steeds op uitnodiging van plaatselijke ziekenhuizen, centra of organisaties.”

■ **Wat is de sterkte van Artsen Zonder Vakantie?**

„De grote sterkte van AZV is dat we gratis inzetbaar zijn en continuïteit nastreven. We streven ernaar om steeds dezelfde teams naar dezelfde locaties te sturen. We hebben een hekel aan medisch toerisme, mensen die

FOTO INGE VAN DEN HEUVEL

Dokter De Weer vindt het zijn plicht om iets te doen voor die mensen die zich geen medische hulp kunnen permitteren.

het ook 'een keer' willen doen. Meestal is het echter zo dat eens je overtuigd bent van de noodzaak, het je niet meer los laat.”

■ **Hoe hou je het zelf vol om al 22 jaar je vakantie op te offeren voor humanitaire missies?**

„Ik heb inmiddels 26 zendingen naar Afrika gedaan en 12 naar Oostbloklanden. Ik hou het vol uit een doorgedreven rechtvaardigheidsgevoel. Het is gewoon onrechtvaardig dat een kind zonder geld dat ziek wordt, moet creperen. Daarbij, binnenkort ga ik met pensioen, dan heb ik nog meer tijd voor AZV.”

■ **Hoe kan een organisatie als AZV haar mensen gratis blijven inzetten?**

„Bij de start van onze organisatie betaalden we ook zelf onze vliegtuigreis. De artsen konden zich dit wel permitteren, maar voor het verplegend personeel was dit een zware last. We zijn dan naar oplossingen gaan zoeken en konden blijven bestaan dankzij donaties en sponsoring van gewone mensen. Mijn moeder is trouwens de oudste en meest trouwe donatrice van AZV. Sinds '95 zijn we wel erkend als NGO en krijgen we subsidies van de Belgische Staat. Maar het moge duidelijk zijn: zonder steun kunnen we dit niet blijven doen.”

■ Meer info: www.azv.be of infoazv.be